

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

3. søndag alminnelige kirkeår C

Evangelium: Luk 1,1-4;4,14-21

Det er allerede mange som har tatt seg fore å gi en ordnet fremstilling av de ting som har hendt blant oss, på grunnlag av beretningene fra dem som fra begynnelsen av var øyenvitner til alt, og som ble Ordets tjenere. Så har da også jeg, høyt ærede Theofilos, bestemt meg for å skrive ned for deg en sammenhengende beretning, etter nøye å ha undersøkt alt fra først av, slik at du kan få en sikrere innsikt i de ting du er blitt undervist om.

På den tid vendte Jesus tilbake til Galilea med Åndens kraft over seg, og ryktet om ham bredte seg overalt i omegnen. Han underviste i synagogene, og fikk lovord av alle. Så kom han til Nasaret, hvor han var vokst opp. På sabbaten gikk han i synagogen som han pleide. Da han reiste seg for å lese opp, gav de ham profeten Jesajas bok. Han åpnet den og fant det stedet hvor det stod: 'Herrens Ånd er over meg, fordi han har salvet meg. Han har sendt meg med gledesbud til de fattige, for å forkynne frihet for de fangne og for de blinde, at de igjen skal få se; for å gi de undertrykte deres frihet tilbake, og utrope et nådeår på Herrens vegne.' Så rullet han sammen boken, rakte den til tjeneren og satte seg. Alle i synagogen stirret spent på ham. Han begynte da med å si: «I dag er det skriftordet dere hørte, gått i oppfyllelse.»

1 Kor 12,15-28:

Om nå foten sier: «Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til kroppen», så er den like fullt en del av kroppen. Om øret sier: «Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til kroppen», så er det like fullt en del av kroppen. Hvis hele kroppen var øye, hvor ble det da av hørselen? Hvis det hele var øre, hvor ble det da av luktesansen? Men nå har Gud gitt hver enkel del sin plass på kroppen, slik han ville det. Nå er det mange kroppsdelene, men bare en kropp. Øyet kan ikke si til hånden: «Jeg trenger deg ikke», eller hodet til føttene: «Jeg har ikke noe bruk for dere». Tvert imot! De kroppsdelene på kroppen som virker å være svakest, nettopp de er nødvendige. (...) Nå har Gud satt sammen kroppen og gitt mer ære til det som manglet ære, for at det ikke skal bli splittelse i kroppen, men alle delene ha samme omsorg for hverandre. For om en del lider, lider alle de andre med. Om en del blir hedret, gleder seg alle de andre seg. Dere er Kristi kropp, og hver enkelt av dere er deler av ham. Gud satte i kirken først noen til å disipler, noen andre profeter, deretter lærere, så noen som kan helbrede, noen som hjelpe andre, noen som kan lede og veilede oss.

Øvrige lesninger: Neh. 8,1b-4a.5-6.8-10; 1 Kor 12,12-30 (kortere: 1 Kor 12,12-14.27)

Refleksjon og hovedbudskap

I dag velger vi å bruke teksten fra Paulus første brev til korinterne. Dette blir en oppfølging fra forrige søndagens tekst. Vi er ulike, vi er mange, sammen skaper vi en helhet, sammen er vi Guds kirke og fellesskap. Barn skjønner vanligvis godt at det er behov for ulike mennesker til å gjøre oppgaver, som at voksne kan mer og derfor kan lede dem og beskytte dem. Fokus i dag blir derfor på hva de selv kan, og hvordan man sammen kan samarbeide, voksne og barn for å skape den hele Kristi kirke.

Til fordypning:

Den beste fordypning er å lese NUK sin formålsparagraf om; Tro, Fellesskap og Handling. Samt å se seg litt rundt på NUK sin hjemmeside, for å se mangfoldet i barne- og ungdomsarbeidet i vår kirke i dag. Les og mediter over Matt 5,1-10 (jf. Luk 6, 20-26).

1. Innledning/åpning

Hilse barna velkomne, presenter deg selv. Hvis det ikke er flere enn ti barn, kan barna presentere seg og du hilser på hvert enkelt barn. Spør om noen har hatt bursdag eller skal ha bursdag i uken som gikk eller som kommer. Hvis det er et bursdagsbarn: gratulere barnet med bursdagen, kommenter gjerne noe om akkurat den alderen (F. eks: «Da har du kanskje akkurat begynt på skolen?»). Den eller de barn kan så hjelpe til med å dekke opp bordet: En duk (gjerne i den liturgiske fargen), et lys, et kors eller ikon eller bilde. I dag kan du også ha med et bryllupsbilde, eller noe som kan assosieres med bryllup. Bursdagsbarnet kan tenne lyset. Pass på å hjelpe den som tenner lyset, hvis det blir nødvendig.

La dere merke til hvilken farge presten bruker i kirken i dag? Nå er det en vanlig søndag, og da bruker vi grønt i messen. Se på presten når vi kommer tilbake i kirken, se om dere kan se fargen da.

Hvorfor tenner vi lyset? For å minne oss på at selv om vi ikke er inne i kirken sammen med de andre, er likevel Gud/Jesus sammen med oss nå.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

På forhånd har du samlet sammen, eller laget et antall enkle puslespill. Du skal fjerne en av de sentrale bitene i hvert puslespill.

Fortell barna at de skal dele seg i grupper som sammen skal prøve å lage puslespill til et bilde, et mønster. De får ikke lov til å snakke sammen, og heller ikke hviske, mens de gjør dette.

Når barna har lagt puslespillene ferdig spør du dem:

- Hva er feil med deres puslespill? (Hør på barnas respons.)
- Hvordan føles det når en bit mangler?
- Hvordan var det å jobbe sammen for å legge dette puslespillet?

Når dere har snakket sammen om dette, lar vi puslespillene ligge litt og alle går tilbake til stolene for å høre dagens tekst. Les teksten og bruk gjerne din egen kropp kroppen for å illustrere de ulike delenes samtale med hverandre.

Minn dem på puslespillet:

- Hvem er de «svake» delene på vår kropp? (De små, de som lett kan skades.)
- Er de egentlig så «svake» (dvs mindre betydningsfulle)?
- Hvem er de «svake» i vår menighet? (Barna, de gamle, de med funksjonshinder, andre?)
- Er de egentlig «svake»?

Kirken er ikke «hel» uten at alle er samlet. Og Jesus har gitt særlig oppmerksomhet til de «svake» i kirken. Gi til slutt de respektive gruppene den biten som manglet i deres puslespill, og la dem få se puslespillet sitt som det skulle være, med alle brikkene på plass.

3. Sanger

Kom, la oss samles ved Guds bord (Adoremus 209).

Vi tar hverandres hender (Adoremus 283).

4. Avslutning

Alle står opp i en ring og vi ber sammen:

Herre!

Minn oss på, å passe på hverandre.

Hjelp oss, å hjelpe hverandre.

Vær alltid nær oss, i alle våre dager.

Amen

Alle går stille og rolig inn i kirken igjen.